

Rozważania: Niepokalane Serce Maryi

Rozważanie na wspomnienie
Niepokalanego Serca Maryi.
Poruszane tematy to: Maryja,
mieszkanie Ducha Świętego;
Błogosławieni czystego serca;
Rozważać wszystko w sercu.

- Maryja, mieszkanie Ducha
Świętego;
- Błogosławieni czystego serca;
- Rozważać wszystko w sercu.

„OGROMNIE SIĘ WESELE w Panu,
dusza moja raduje się w Bogu moim,
bo mnie przyodział w szaty
zbawienia” (Iz 61, 10). Kościół odnosi
te słowa Pisma Świętego do postaci
Maryi. Po zgłębieniu tajemnicy
bezkresu i głębi Serca Jezusa,
kierujemy teraz spojrzenie ku Sercu
Jego Matki. Aby przygotować „godne
mieszkanie dla Ducha Świętego”^[1],
Pan napełnił Serce Najświętszej
Maryi Panny niezliczonymi łaskami i
przyodział je w czystość.

Św. Efrem komentuje, że „Maryja
stała się niebem dla nas, nosząc w
sobie Bóstwo, które Chrystus – nie
porzucając chwały Ojca – zamknął w
ciasnych granicach łona, by podnieść
ludzi do wyższej godności”.^[2] Maryja,
dając się przeniknąć łasce, staje się w
pewien sposób niebem, światłością i
chwałą Boga. Dlatego nasza Matka
promieniuje radością i pokojem – bo
Boża miłość ogarnia wszystko. W
Maryi zawarta jest wielkość, która

sprawia, że przepełnia Ją radość, jak sama wyśpiewała: „Wielbi dusza moja Pana, i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy (...); Oto bowiem błogosławić mnie będą odtąd wszystkie pokolenia” (Łk 1, 46-48).

Możemy dołączyć do tego chóru pokoleń, które radują się widząc, czego łaska dokonała w Sercu Maryi. A jednocześnie może zrodzić się w nas pragnienie, by dzielić radość naszej Matki. Chcielibyśmy także wyśpiewać własny Magnificat, wspominając, jak Bóg działał w naszym życiu — bo On również pragnie wejść do naszego serca ze swoją chwałą. Możemy zjednoczyć się z modlitwą, którą Kościół kieruje do Ojca w kolekcie liturgicznej: „Spraw, abyśmy za wstawiennictwem Najświętszej Dziewicy stali się świątynią Twojej chwały”^[3].

„BŁOGOSŁAWIENI CZYSTEGO SERCA, albowiem oni Boga oglądać będą” (Mt 5, 8), powie Syn Maryi podczas swojego kazania. Matka Boża otrzymała dar oglądania Boga, który stał się człowiekiem od wczesnych lat dzieciństwa. Jej czyste spojrzenie potrafiło odczytywać spojrzenie Jezusa, a nawet wyczuwać wiele z Jego uczuć i zamiarów. W Kanie Galilejskiej, na przykład, za pozorną odmową potrafi dostrzec gotowość swojego Syna, by wcześniej objawić się jako Mesjasz. Również na krzyżu rozpoznaje w Jego spojrzeniu cichą prośbę, by pozostała przy Nim w tej godzinie.

Proste spojrzenie Maryi prowadziło ją do odkrywania ręki Boga we wszystkich wydarzeniach jej życia — zarówno tych wielkich, jak i całkiem zwyczajnych. To właśnie było źródłem jej trwałej radości. Czystość serca pozwala mieć spojrzenie przejrzyste, zdolne przenikać do

głębi rzeczywistości, bo rozumie, że wszystko ma swój początek i kres w Bogu. Z kolei gdy brakuje niewinnego spojrzenia, gdy nie otwieramy się na ten dar od Boga, możemy łatwo zatrzymać się na pozorach i powierzchowności.

Czyste serce potrafi zrozumieć drugiego człowieka, unika oceniania i szufladkowania, ma w sobie łatwość do kochania szczerze i prawdziwie. Czystość nie odtrąca nikogo — wręcz przeciwnie: pozwala widzieć w każdym dziecku Bożym istotę godną miłości i szacunku, wynikających z tej ogromnej godności. Uczy nas kochać bardziej i głębiej tych, którzy są blisko nas. Miłość na wzór Matki Jezusa potrafi znaleźć sposób, by okazać czułość nawet w najbardziej niesprzyjających warunkach: „Maryja jest tą, która potrafi przemienić stajnię dla zwierząt w

dom Jezusa, z ubogimi pieluszkami i z olbrzymią czułością”^[4].

„ZAUWAŻCIE JEDNAK, ŻE o ile Bóg zechciał wywyższyć swoją Matkę, o tyle jest równie pewne, że nie zostało Maryi oszczędzone w czasie Jej ziemskiego życia ani doświadczenie cierpienia, ani zmęczenie pracą, ani światłocienie wiary”^[5]. Przykładem takiego światłocienia jest epizod zagubienia się dwunastoletniego Jezusa w świątyni. Do udręki związanej z niepewnością, gdzie znajduje się jej Syn, dołącza się zaskoczenie i niezrozumienie Jego słów: „Czemuście Mnie szukali? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?” (Łk 2, 49).

Nie możemy oczekiwać, że zrozumiemy wszystkie zamysły serca

Jezusa. W życiu tych z nas, którzy Go naśladową, a nawet w życiu Jego własnej Matki, zdarzają się chwile, w których Bóg nas zaskakuje, jakby chciał przypomnieć, że Jego drogi zawsze przekraczają nasze plany. Pocieszająca jest myśl, że również św. Maryja przeżywała takie doświadczenia. Pismo Święte mówi wprost, że Maryja i Józef nie zrozumieli odpowiedzi Jezusa. Dodaje jednak: „Matka Jego chowała wiernie wszystkie te wspomnienia w swym sercu” (Łk 2, 51).

Świadomość, że za wszystkim stoi Boży zamysł, nie oznacza, że od razu w pełni zrozumiemy Jego plany. W życiu modlitwy także zdarzają się chwile ciemności, w których Pan prosi nas o zaufanie — o dojrzałą wiarę, która potrafi rozświecić czas próby. Maryja wiedziała, że Duch Święty mieszka w Jej sercu - i to właśnie serce było miejscem, gdzie uczyła się kochać razem z Bogiem,

czasem także poprzez ból, również te sytuacje, które dopiero z biegiem czasu nabierały sensu. I my, na wzór naszej Matki i z Jej pomocą, możemy postępować podobnie.

[1] *Mszał Rzymski*, Wspomnienie Niepokalanego Serca Maryi, Modlitwa kolekta.

[2] Św. Efrem, *Sermo 3 de diversis, Opera omnia, III syr. et lat.*, Romæ, 1743, 607, cytowany w Czytaniach na wspomnienie Matki Bożej Fatimskiej.

[3] *Mszał Rzymski*, Wspomnienie Niepokalanego Serca Maryi, Modlitwa kolekta.

[4] Franciszek, *Evangelii gaudium*, nr 286.

[5] Św. Josemaría, *To Chrystus przechodzi*, nr 172.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/meditation/rozwazania-niepokalane-serce-maryi/> (07-03-2026)